

Варавва - Джерело

Написав Наталія Луканинець
П'ятниця, 30 листопада 2012, 01:40

Я в'язень. Сиджу у темниці
І скоро помру на хресті.
Я злодій, бунтар і убивця
Немає прощення мені.

За мить вже надінуть кайдани,
На плечі владуть хрест важкий.
Пройду я останню дорогу
У натовпі, поміж людей.

І жоден руки не простягне
Ковточок води не подасть,
Немає мені сподівання.
Відкрила вже смерть свою пасть.

Ось чую крізь шибку темниці
«Розпніть його» - натовп кричить.
Ще один злодій убивця
Опиниться тут через мить.

Але, що я бачу в щілину?
Ведуть чоловіка на смерть.
Та він зупинивсь на хвилину
Підвівши обличчя ледь-ледь.

І сповнений погляд любові
Розрушив тюремну стіну.
Я чув його голос стурбований
«За тебе, Варавво, помру.

За тебе, бо ти є людина,
Творіння найкраще моє.
Тебе у біді не покину
Віддам тобі серце своє».

Чи може це бути насправді,
Чи сниться усе це мені?
Аж ось відкриваються двері
Я чую «Ти вільний, іди».

На скільки Любов та велика,
Що нам пробачає гріхи,
Сприймає страждання і муки
Й так просто говорить: «Живи»?